

Nr 569.

Av herrar **Petersson** i Lerbäcksbyn och **Olsson** i Staxäng, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 174, angående statens övertagande av vissa kostnader för folkskoleväsendet m. m.

När fortsättningsskolan på sin tid gjordes obligatorisk och fördelades på två årskurser, motiverades detta bland annat med önskvärdheten av att undervisning i husligt arbete allmänt genomfördes för flickorna. Under den tid som sedan dess förflutit har undervisningen i hushållsgöromål visserligen utvecklats på ett glädjande sätt. Såsom i motionerna I: 1 och II: 1 vid årets riksdag närmare utvecklas, hava förväntningarna dock icke helt infriats. Inom vissa delar av landet har skolköksundervisningen vunnit endast ringa utbredning, särskilt är detta förhållandet i trakter med mycket små skoldistrikt. En av de främsta orsakerna härtill torde vara, att de med införandet av undervisning i hushållsgöromål förenade engångskostnaderna bliva jämförelsevis betungande för små kommuner.

Bifalles det av Kungl. Maj:t i proposition 174 framlagda förslaget angående statsbidrag till anskaffande av skolkökslokaler och dessa lokalers förseende med en första uppsättning inventarier, hava kommunerna därmed erhållit en mycket värdefull hjälp till övervinnande av nyssnämnda ekonomiska svårigheter. Man torde kunna förvänta, att särskilda för skolköksundervisningen avsedda lokaler därefter komma till stånd vid ett betydande antal skolor, som nu sakna sådana. Med hjälp av skolskjutsar och inackordering bör det sedan bliva möjligt att bereda undervisning i hushållsgöromål även för flickor i fortsättningsskolor med så ringa antal elever, att särskilda skolkökskurser ej lämpligen kunna anordnas för dem. Förutsättningen härför är dock, att det i propositionen föreslagna statsbidraget till skolskjutsar och inackordering kan — liksom motsvarande hittills utgående statsbidrag — i vissa fall, då det för centralisering av fortsättningsskolväsendet eljest avsedda statsbidraget ej lämpligen kan komma i fråga, tagas i anspråk även för lärjungarna i fortsättningsskolan. Ett i denna riktning gående förtydligande uttalande bör av riksdagen göras.

Emellertid har det i en mängd fall ansetts ändamålsenligare att låta skolköskursen ambulera mellan de olika skolorna än att från olika håll sammanföra flickorna till en skola och där anordna flera kurser efter varandra. Oftast kan då och även eljest i mindre skoldistrikt vid varje skola före-

komma endast *en* kurs om 5 eller 6 veckor vart eller vartannat år. Att vid de olika skolorna uppföra särskilda lokaler för denna undervisning, har i regel icke ansetts erforderligt, utan hava de vanliga klass- eller slöjdlokaler provisoriskt iordningsställt för ändamålet vid de tider, då den övriga undervisningen ej pågått. De inventarier, som erfordras för sådana ambulera skolköskurser, betinga emellertid vid anskaffandet en icke obetydlig kostnad. Till bestridande härav skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag statsbidrag icke kunna utgå, enär det ej är fråga om inventarier, som ingå i utrustningen av en nyinredd särskild skolkökslokal. Förhållandet synes så mycket mera värt beaktande, som det i regel skulle bliva mindre och ekonomiskt svaga kommuner, vilka skulle gå miste om statsbidrag till den nödiga utrustningen för skolköksundervisningen, alltså de skoldistrikt, för vilka det är förenat med ekonomiska svårigheter att i önskvärd utsträckning anordna skolköksundervisning. Starka skäl tala således för att statsbidrag i vissa fall medges för inköp enbart av nödiga inventarier för skolköksundervisningen.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 174 få vi alltså hemställa, att riksdagen ville besluta, att skoldistrikt vid införande av undervisning i hushållsgöromål må kunna i särskilda fall erhålla statsbidrag till bestridande av kostnaderna för en uppsättning av härför erforderliga inventarier, även om särskild skolkökslokal icke anskaffas.

Stockholm den 2 april 1935.

Birger Petersson.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.